

21. září

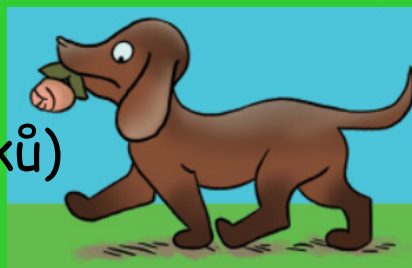
21.9.

3. třída

čtu si knížku

PÍS: str. 7 (5 řádků)

ČJ - D

DÚ: kontrola

Doplň do názvů zvířat i, í/y, ý. Zvířata očíslej podle abecedy. Podtrhni savce.

vel¹¹ba, j²íř¹⁴čka, ž¹³ála, ž⁸rafa, št¹⁰ka, t⁶gr, č⁵žek, r⁷s, ostř¹²ž,

skř⁹ivan, zaj⁴ic, tesář³ik, mot¹yl, krokod¹yl

ŠK. SEŠIT:

Napiš:

1. dlouhé samohlásky **á, é, í, ó, ú, ů, ý**
2. tvrdé souhlásky **h, ch, k, r, d, t, n**
3. obojetné souhlásky **b, f, l, m, p, s, v, z**
4. krátké samohlásky **a, e, i, o, u, y**
5. měkké souhlásky **ž, š, č, ř, c, j, d', t', ň**
6. dvojhlásky **au, ou, eu**
7. slabiky s ě **dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě**

UČ: str.13

5. SLOVA SE SKUPINAMI *dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě*

1. Aniče se z básničky ztratila slova. Vyber vhodná slova z nabídky tak, aby se báseň rýmovala.

Medvědí rodinka (J. Balík)

Honí se dvě medvíďata
v lese kolem jedle,
táta medvěd na ně kouká,
leží kousek *vedle*

Táta medvěd leží v *trávě*,
dobře se mu daří
a maminka medvědice
doma oběd *vaří*.

Nabídka: vaří, opodál, vedle, připravuje.

- a) Nauč se báseň zpaměti. Najdi dvojice slov, která se rýmují.
- b) Najdi v básničce všechna slova s ě.
- c) Zopakuj Aniče, jak se píší všechny slabiky s ě. Umiš je vyjmenovat?

! Ve slabikách *dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě* píšeme ě.

2. Doplň do slov vhodné slabiky s ě a věty napiš.

Maminka má krásný ús *me* v. *Dě* ti si šly hrát na hřiš *dě*. K *te* ten je pátý *me* sic v roce. Na ok *ve* se vyhřívá ko *de*. *Ve* ra *te* ži rychle. Na *ve* ži odbijely hodiny poledne.

- a) Který je nyní měsíc? Kolikátý je v roce?
- b) Kolik je hodin, když je poledne?

3. Pojmenuj obrázky a slova napiš. Slova musí obsahovat slabiku s ě.

- a) Použij slova ve větách.
- b) Zkus k některým slovům vymyslet rýmy.

4. Najdi ve větách ukrytá mlád'ata.

Hlína na poli je hnědá.
Robin tahá dětský vláček.

Koupíme ještě nějaký sýr?
Šest oslů něco nese.

PS: str. 8

5. SLOVA SE SKUPINAMI dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě

1. Róžinka z básně vygumovala některá slova. Najdeš je v nabídce. Umiš je doplnit tak, aby se báseň rýmovala?

V zoologické zahradě

V zoologické zahradě

Slon se drbe na bradě

A pak je mi ochoten

Zamávati chobotem

Zívá slečna gorila

Že se ještě nemyla

A dříve než řeknu teď

Chameleon změní plet

(Jan Vodňanský: *Hadala se páraplata*)

Nabídka: chobotem, plet, bradě, nemyla.

a) Podtrhni v básni slova se slabikou s ě.

2. Doplní názvy mláďat. Zakroužkuj slabiky s ě.

mláďe kočky je kočiče

mláďe feny je šelmae

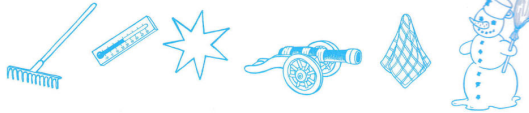
mláďe slonice je sloně

mláďe ovce je jahně

mláďe medvědice je medvíček

mláďe holubice je holubiče

3. Pojmenuj obrázky a slova napiš. Slova musí obsahovat slabiku s ě.

a) Slova použij ve větách. Věty napiš do sešitu.

4. Pomož Aniče doplnit věty správnými tvary slov ze závorek.

Vzor: Janička zarecitovala dvě (báseň) básně.

V naší zahradě rostou (hrušň a višň) hrušně a višně. Po rybníce

plavou dvě bílé (labuť) labute. Děti pozorovaly pomalého

(hlemýžď) hlemýžďe. Lékaři nosí dlouhé bílé (plášt) pláště. Pan Tau

nosil na (hlava) hlavě černou buřinku. Seber papírek ze (zem) země. Česká

republika leží v (Evropa) Evropě. Na (paluba) palube lodi stál kapitán.

d.cv. - ČJ - s.dom.

Pojmenuj obrázky a slova napiš. Slova musí obsahovat slabiku s ě.

písanka 7

t t

lele

kuká lukl hluk řapá

letí buk klub lařka

řuká tuk flek nitka

 Do věty vyber správné slovo a věty napiš.

 Budík nahlas tyká – tiká. Kolem domu je plot – plod.

 Diktát:

Docvičuj, oprav:

 Najdi význam slov: lelek, řuhýk, brhлік, loskuták.

7

DÚ: kontrola

Doplň vhodně znaménko \cdot nebo $:$ a vypočítej.

2 \cdot 7 = 14	15 \cdot 3 = 5	1 \cdot 2 = 2
3 \cdot 5 = 15	30 \cdot 5 = 6	32 \cdot 4 = 8
3 \cdot 9 = 27	21 \cdot 3 = 7	40 \cdot 5 = 8
9 \cdot 3 = 27	24 \cdot 4 = 6	36 \cdot 9 = 4
9 \cdot 3 = 3	27 \cdot 3 = 9	30 \cdot 6 = 5
8 \cdot 3 = 24	0 \cdot 5 = 0	4 \cdot 7 = 28
12 \cdot 4 = 3	4 \cdot 0 = 0	4 \cdot 6 = 24
10 \cdot 5 = 50	3 \cdot 1 = 3	3 \cdot 8 = 24

DDÚ:

Eva pletla šálu. V neděli upletla 6 cm.

V pondělí upletla 5krát více než v neděli. $6 \cdot 5 = 30$

V úterý upletla 3krát méně než v pondělí. $30 : 3 = 10$

Ve středu upletla 2krát více než v úterý. $10 \cdot 2 = 20$

Ve čtvrtek upletla stejně jako ve středu. 20

V pátek upletla 4krát méně než ve středu. $20 : 4 = 5$

V sobotu upletla 5krát méně než ve čtvrtek. $20 : 5 = 4$

V neděli dala mamince k svátku šálu dlouhou 9,5 cm. $89 + 6$

UČ: str. 11:

40 Utvoř k obrázkům dva příklady na násobení a dva příklady na dělení.

41 Za 5 hodin písáčka napsala 35 stran textu. Kolik stran mohla napsat za jednu hodinu?

$35 : 5 = 7$

42 Hanka si zkrátila sukni 42 centimetrů dlouhou. Odstřižená část byla šestkrát kratší než délka nezkrácené sukně. Jak dlouhá byla sukně po zkrácení?

$42 : 6 = 7 \quad 42 - 7 = 35$

43 Vypočítej.

$6 \cdot 4$	$24 : 3$	$7 \cdot 3$	$12 : 4$	$8 \cdot 5$	$7 \cdot 4$
$50 : 5$	$2 \cdot 8$	$6 \cdot 5$	$4 \cdot 4$	$40 : 5$	$18 : 2$
$32 : 4$	$7 \cdot 0$	$20 : 2$	$20 : 5$	$27 : 3$	$8 \cdot 5$
$4 \cdot 7$	$30 : 5$	$36 : 4$	$8 \cdot 4$	$9 \cdot 4$	$28 : 4$

44 Ve velkém akváriu plave 10 rybiček. Je to dvakrát více, než kolik jich je v malém akváriu. Kolik rybiček plave v malém akváriu?

45 Urči rozdíl dvojic čísel.

32	4	12	6	25	5	24	3	12	4	21	3	36	4	45	5	27	3	18	2
----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---

46 Vypočítej. Pripomeň si pravidlo přednosti závorky.

$(5 \cdot 2) + 90$	$65 - (15 : 3)$	$(21 : 3) \cdot 5$
$(30 : 5) + 24$	$32 + (40 : 5)$	$(36 : 4) + 41$
$(25 : 5) \cdot 10$	$100 - (5 \cdot 6)$	$70 - (4 \cdot 5)$
$(20 : 4) : 5$	$20 : (15 : 3)$	$46 + (0 \cdot 5)$

ŠK. SEŠIT:

Doplň tabulky.

a	12	24	3	15	27	0	30	18	6	21
a : 3	4	8	1	5	9	0	10	6	2	7

b	18	2	16	4	14	6	12	20	8	0
b : 2	9	1	8	2	7	3	6	10	4	0

c	12	4	8	16	40	0	36	20	32	28
c : 4	3	1	2	4	10	0	9	5	8	7

Vypočítej.

PRV - UČ: str. 22:

3. LIDÉ A ČAS

ORIENTACE V ČASE A ČASOVÝ RÁD

Pokuste se vysvětlit, co znamenají následující slovní spojení, která občas slycháváte od svých rodičů nebo známých: *mařit čas (mrhat časem)*, *čas utíká (letí)*. Znáte i jiná slovní spojení se slovem *čas*?

Čas plyne pořád, nedá se zastavit.

Přesným určováním denní doby se lidé od pradávna nezabývali. Rozlišovali pouze určitá období, která se během jejich života pravidelně opakovala, jako např. období sucha nebo období dešťů. Později se lidé začali porovnávat mezi sebou, jak rychle jsou schopni vykonat určitou činnost, a uvědomovali si potřebu přesného přístroje na měření času.

Porovnejte svou výkonnost. Vyzkoušejte si, kdo stihne za minutu udělat více dřepů.

Lidé začali měřit čas nejprve na dny a noci, které mohli lehce rozlišit a spočítat. Sledováním koloběhu ročních období dokázali dělit čas na měsíce a na roky.

Členění na roky, měsíce a dny znázorňuje kalendář.

stolní kalendář

plánovací kalendář

nástěnný kalendář

Sledujte data narození členů rodiny nebo jiné významné dny během roku. Určujte, v jakém ročním období se slaví.

Čas dnes dokážeme změřit s přesností na zlomky sekundy. Sledujeme ho na různých měřidlech.

• Jak nazýváme jednotlivé typy hodin a hodinek na obrázcích?

Čas měříme v hodinách (h), minutách (min) a sekundách (s).

Základní jednotkou času je 1 sekunda.

Převody jednotek času

$$1 \text{ h} = 60 \text{ min}$$

$$1 \text{ min} = 60 \text{ s}$$

Čas plyne hodinu za hodinou, minutu za minutou, stále rovnoměrně. Za námi leží minulost, kterou známe, před námi je budoucnost, kterou však můžeme pouze předvídat.

Vyprávějte, co jste dělali včera, co děláte teď a co asi budete dělat zítra.

PRV - UČ: str. 23:

JAK ŽILI LIDÉ DŘÍVE

pluh

kolovrátek
(nástroj pro
spřádání nití)

petrolejová lampa

starý gramofon

• Na obrázcích jsou předměty denní potřeby pro práci i zábavu, které užívali vaši předkové. Máte doma některé předměty připomínající život starších členů rodiny?

Generace našich předků se od pradávna odlišovaly nejen používáním odlišných předmětů denní potřeby, ale i bydlením a způsobem života.

Prohlédněte si doma fotografie svých předků. Všimněte si, jak chodili oblečení, kde žili. Řekněte, čím se výrazně odlišovali od lidí žijících v dnešní době.

Od dob, kdy lidé stavěli svá první přístřeší, uplynulo mnoho času. Tehdy se lidé začali spolu dorozumívat, poznávat přírodu a snažili se ji využít pro svoji potřebu. V dávných dobách se živilo lovem divoké zvěře a sběrem bylin. Postupem času zdokonalovali svá obydlí, nástroje a předměty denní potřeby. Začali vyrábět i různé šperky.

Lidé uskutečňovali převratné objevy a vynálezy. Dnes se můžete dozvědět o životě v dávných dobách z vyprávění starších lidí nebo ze starých knih, fotografií a předmětů v muzeích a v knihovnách.

Kterí významní rodáci pocházejí z vašeho kraje? Čím se proslavili?

Svědectví práce našich předků se uchovalo nejen v písemných, ale i ve stavebních památkách. I dnes můžete navštívit řadu památných míst a dozvědět se něco víc o jejich historii.

Na historických jarmarcích se můžete seznámit s lidovými zvyky a tradicemi, s řemesly, kterými se zabývali lidé již od pradávna.

- Které významné historické nebo kulturní památky se nacházejí ve vaší obci nebo v jejím nejbližším okolí?
- Myslíte, že je nutné památky uchovávat a nepoškozovat je? Proč?

PS, str. 25-26

3. NÁMĚTY K OPAKOVÁNÍ

1. Jak je rozčleněn čas v kalendáři? Vyhledejte dny, kdy slavíte narozeniny a svátek.
2. Jaká měřidla času znáte? Popište, jak vypadají.
3. Vymenujte některé předměty denní potřeby, které používali naši předkové. Proč je nepoužíváme i my?
4. Kde se dnes můžete dozvědět něco víc o životě v dávných dobách? Co zajímavého jste se dozvěděli vy?

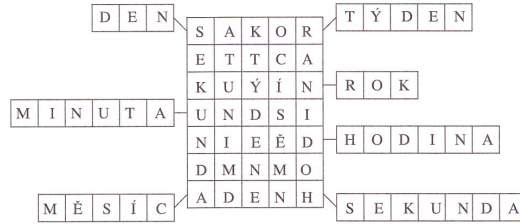
PRV - PS: str. 25:

3. LIDÉ A ČAS

Orientace v čase

1. Jak můžete měřit čas? Měřidla času jsou _____.

Vyhledejte ve čtyřsměrce názvy různých časových úseků.

2. Na časové ose doplňte rok, kdy jste se narodili, a letošní rok (včetně data dnešního dne).

a) Červeným puntíkem označte přibližně dobu, kdy se narodili vaši rodiče, modrým puntíkem, kdy se narodili prarodiče. Zeleným puntíkem označte dobu, kdy v budoucnu pravděpodobně začnete chodit do zaměstnání.

b) Žlutě vyznačte na ose budoucnost, hnědou barvou minulost.

Přečtěte z Pavlových hodinek, kolik je hodin. Jdou jeho hodinky správně?

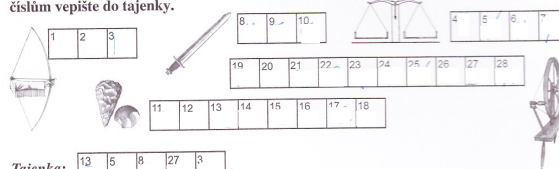
PRV - PS: str. 26:

Jak žili lidé dříve

1. Dopište, co víte o životě v dávných dobách.

*Život v dávných dobách poznáváme z _____
 První lidé se živil _____ a bydleli v _____
 _____, bozději se naučili pěstovat _____
 a choval _____, bydleli v obydlích z _____
 Postupem času začali rozvíjet v řemesla. Vyráběli _____*

2. Pojmenujte předměty denní potřeby našich předků. Písmena odpovídající příslušným číslům vepište do tajeňky.

Tajeňka: 13 5 8 27 3

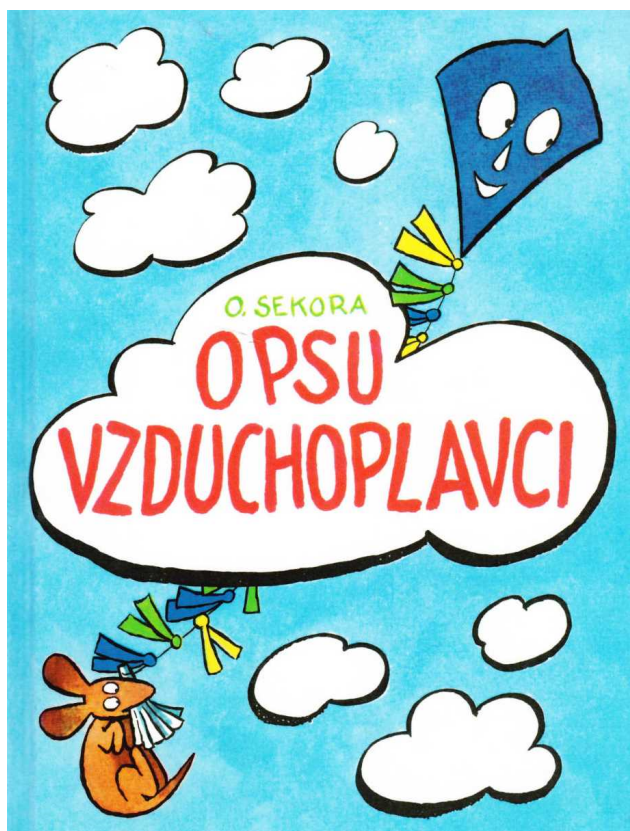
3. Jaké významné historické památky se nacházejí ve vaší obci (ve vašem kraji)?

Vybarvěte nádoby, které jsou stejné. Písmena tvoří tajeňku.

Tajeňka: _____ zhotovoval hliněné nádoby.

Napište alespoň pět názvů řemesel, kterými se lidé zabývali odpradáva: _____

VAŠKOVA LOKOMOTIVA

Taková událost se opravdu nestane každý den. Vašek je už velký kluk, ale když objevil bednu, kde bylo plničko starých krámů, zajásal jako malé děťátko. Hned se do bedny dal. Přehraboval, prohlížel, a najednou, vida, tu je lokomotiva, se kterou si hrával, když byl malý. „Moje milá, stará lokomotivo,“ pohladil ji něžně a byl rád, že ji našel. „Jestlipak ještě jezdíš?“ A hned to na dvoře zkusil. Ale už to nešlo. S lokomotivou byl nadobro konec. Pero bylo polámané, jedno kolečko chybělo, a když se kdesi na louce ozval kopací míč, Vašek zahodil lokomotivu a utíkal raději na louku hrát kopanou. On vám uměl tak dobře hrát v brance, že mu nikdy nikdo nedal gól.

„Ale lokomotivu, kluk jeden, zahodil a nechal na dvoře,“ zamračil se Chloupek, který se na to díval ze své boudy. „Lokomotiva už k ničemu není.“ Najednou mu však oči zazá-

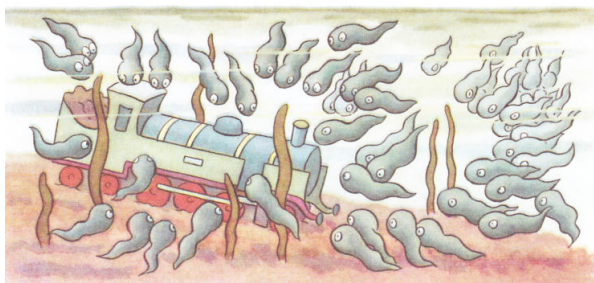

řily. Vzal strojek do zubů, provlekl se otevřenými vrátky a alou! Upaloval k lesu, pak upaloval skrz les a potom upaloval za les. „Žabí děti v rybníku budou mít z lokomotivy táákovouhle radost,“ štěkal si cestou a vrtěl ocasem ze strany na stranu.

Starého Skákala uviděl už z dálky. Žabák cvičil právě na rákosu stojky, přemety, prapory a žáby ve vodě mu tleskaly, div jim tlapky neupadly. „Tak se bude cvičit každý den, abychom měli pěkné svaly,“ hlásal přísně Skákal. „Protože z toho, kdo necvičí, bude slaboch... a... a hele, koukejte se, Chloupek nám něco nese.“

Nu, to bylo něco pro žáby. V tu chvíli už nikdo na cvičení ani nepomyslel. Všechny žáby se shrnuly kolem lokomotivy a nestačily se jí divit. Pomyslete si, taková kráska! „Děti, dětiíí! Pojdte se podívat, co vám Chloupek přinesl!“ křičely žáby. Voda v rybníku se jen rozvlnila a už se sem hrnul celý temný mrak žabích dětí. Ano, žabích dětí.

Vy si myslíte, že žabí děti vypadají právě tak jako staré žáby, jenže jsou drobátko menší. Kdepak! Vypadají docela

jinak. Žabí děti v rybníce jsou celé černé, vpředu mají jen velikou hlavu a za ní nic, jen veselý ocásek. Široký jako prapor. A jak tím ocáskem mrskají, tak plují dopředu.

Inu, jsou to pulci. Malí, černí pulci. Před několika dny se narodili z vajíček a v tuto chvíli se ještě žábám ani trochu nepodobají. Teprve později, to byste koukali, až jim narostou vzadu a vpředu nohy a až ztratí ocásek, pak se z nich stanou opravdové žáby. Takové, které kuňkají, skáčou a loví v trávě mouchy. Ale teď to byly ještě malé děti a myslely nejraději na hraní.

„Jé, to je hezké! Vid', strejdo Skákale, že nám tu lokomotivu pustíš do vody? Vid'?“ Pulci nemohou z vody ven, udusili by se. Tak Skákal udělal ze dvou rákosových listů koleje a pozor! Žáby strčily do lokomotivy a lokomotiva buch! Žblunkla do vody. „Já budu bydlet v boudičce!“ „Já!“ „Já!“ Všichni pulci se cpali do strojvůdcovy boudičky. Za chvíli

nebylo lokomotivu pod nimi vůbec vidět. Všichni se do ní tlačili, všichni se jí chtěli aspoň dotknout.

„Strejčku, oni mne tam nechtějí pustit,“ zanaříkal nejmenší pulec, Černoušek.

„Tak počkej chvílečku. Co nevidět se k ní dostaneš,“ chlácholil Černouška Skákal. Oba si tedy sedli vedle sebe ve vodě a čekali.

Ale s lokomotivou se dělo něco divného.

„Strejdo, ona se nám propadá! Ona utíká! Strejdo, pojď nám ji honem vytáhnout!“ volali pulci Skákala.

Nu ovšem. Na dně rybníka už bylo bahno a lokomotiva se do něho propadala. Víc a víc. Už z bahna čouhal málem jen komín.

„Tak mě pusťte, já ji vytáhnou!“ Pulci uhnuli a Skákal začal zachraňovat lokomotivu. Ach, ten byl silný! Černoušek mu pomáhal ze všech sil. Za chvíli byl Skákal hotov. Jen se do lokomotivy opřel a už ji vytáhl z bahna. Pak ji pomaloučku postavil pod vodou na kámen. „Jestli do ní strčíte, tak znovu sjede do bahna a ztratí se vám,“ napomenul pulce. Co měli ti

63

černí neposedové dělat? Poslechli. Dívali se zpovzdálí a jen ten nejmenší pulec, ten nejlehčí, Černoušek, ten se mohl posadit ve strojvůdcově budce. Tak si tam spokojeně seděl, dělal, jako by tahal páky a jako by lokomotivu řídil.

Chloupek to všechno z břehu viděl.

„Jestli do ní nestrčí, zůstane lokomotiva na kameni.“ Mával ocasem ze strany na stranu a měl radost. Pulci měli radost také. Plavali kolem lokomotivy, a kdyby je bylo pod vodou slyšet, zpívali by si veselou píseň. Když potom večer začne žabí koncert, budou staré žáby hlasitě volat: „Š-š-š-písk!“

A radost bude ještě větší.

ZÁHADA

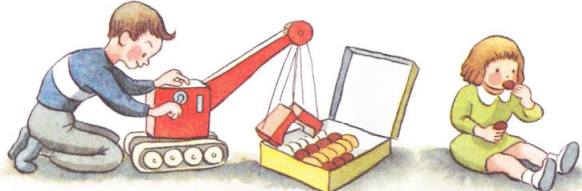
„Mami,“ přiběhla Ivanka z mateřské školy, „nám dnes paní učitelka na zahradě ukázala... ukázala... našla...“ a Ivanka nemohla dál! Docela jí došel dech. Nevěděla. Zapomněla.

64

„Ono to píchalo...“ – „To byl asi špendlík,“ pomohla jí maminka. „Ne, špendlík to nebyl.“ – „Nu tak jehla.“ – „Ani jehla to nebyla. Víš, mami, mělo to hodně pícháků.“ – „Tak to byl asi kaštan.“ – „Ale ne, kaštany přece ještě nejsou! Paní učitelka říkala, abychom se nepopíchali ...“ – „Nebyla to rozbitá láhev?“ Ne, nebyla to láhev. Něco úplně jiného. Ivanka docela zapoměla, jak se to jmenovalo. Maminka musela jít druhého dne do mateřské školy optat se, co to vlastně našli. A řekli jí to. Našli na zahradě ježka.

K ČEMU MŮŽE BÝT STROJ

Jája dostala k jmeninám krabici bonbonů. Ivan si jich také může několik vzít. Ivan ovšem říká: „Práci za nás vykonají stroje. I to vybírání bonbonů.“ Tak si tam vzal stroj.

65

O PTÁČCÍCH S ČEPIČKAMI

To se jen tak vykládá. Já nevím, jestli je to pravda. Ale všichni jsme viděli, že datlové mají na hlavě červené čepičky a že vši silou buší do stromů. Nu a vykládá se, že prý si datlové kdysi udělali v jednom stromě spořitelnu a ukládali si do ní peníze. Jenže nyní docela zapoměli, v kterém stromě to je. Teď létají ze stromu na strom a klepou zobákem do každé větve. Zkoušejí, jestli se jim najednou neotevřou dveře do spořitelny. Pod čepicí prý už mají schovanou hromadu peněz a hned si ji tam uloží.

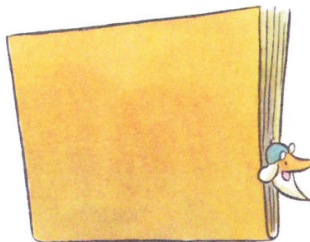
Ale to se jen tak vykládá. Já si myslím, že do větve tlukou, aby si tam vyklovali červíky. A čepice nosí na hlavě proto, že jsou líní se učesat. Nikdy je nesmeknou, aby nikdo neviděl, jak jsou hrozně rozcuchaní.

66

UŽ MÁME OBRÁZEK PARKU

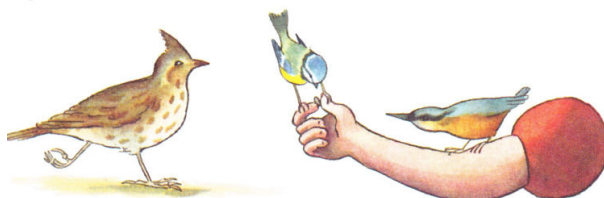
„Povídálkúú, Povídálkúú, kde jsi?“ volala Ivanka. „Já už mám knížku s obrázkem parku a tys mně slíbil, že mne tam zavedeš!“ Ivanka hledá Povídálka už od rána. Prosím vás, kde je ten vousatý mužiček? Ivanka se už po něm dívala v konvičce, hledala ho v knihovně, hledala ho na protější střeše, a on nikde. Nějaké kňourání, to bylo slyšet pořád. Až teprve potom se to ozvalo hlasitě: „Ivankóó! Já už to nevydržím! Otevři knížku!“ To volal on! Rychle, kde je? Ale je v knížce, kterou má Ivanka pod pažďím. Je zavřený mezi listy, jen hlava mu kouká ven a je už celá červená. „Ivanko, honem, pusť ho!“

On se ten zvědavý zvědavý šel sám podívat na obrázky. Chtěl si je prohlédnout. Ivanka o tom nevěděla, udělala klap, a zaklapla ho mezi listy. Jej, ten vyskočil, když otevřela. A hned, jako by se nic nestalo, byl plný života. „Hop, hop, Ivanko, jde se do parku. Vezmi si trochu jídla pro ptáčky s sebou, podej mně ruku a jdeme!“

Kdo by to byl řekl, že hned, jak udělali pár kroků, už měli koho krmit. „Chocholoušku, co tu děláš? Snad nejdeš do parku?“ vykřikl Povídálek. Něžňoučký ptáček s chocholkou

67

cupital rychle po písku. „Víš co, Ivanko, já tu zůstanu, já tu budu krmit hodného chocholouška a ty jdi zatím do parku. Tam ti nebudou semínka ani stačit.“ A skutečně. Povídálek zůstal před parkem a Ivanka vešla mezi stromy. Sotva tam natáhla ruku se slunečnicovým semínkem, už jí na prsty sedla sýkorka. Vzala si způsobně semínko a frrr, už udělala místo druhé. Ach, to bylo krásných sýkorek! I ta malá s modrou hlavičkou, malinká modřinka, přiletěla. Také jí sedla na ruku a Ivance skákalo srdce radostí, když uviděla tolik milých ptáčků tak zblízka.

Ale najednou se ohlédla a vykřikla. Byla sama. Ani kousek človíčka se nikde neukázal. Propánakrále! Ivanka se ztratila. „Povídálkúú, Povídálkúú!“ volala zoufale. Křičela, plakala, ale nebylo to nic platné. Najednou však zašustil na kůře malovaný ptáček, nahoře modrý, dole oranžový. Pěkně pípl a pak tiše poprosil: „Ivanko, ty jsi hodné děvčátko. Jestli mně dáš všechno, co máš ještě v hrsti, zavedu tě za Povídálkem.“

Nu, to by bylo dobře. Ivanka honem natáhla ruku s posledními třemi semínky kukuřice. Brhlík jí sedl lehounce na prsty, vzal si všechna tři zrna najednou a schoval si je do štěrbiny

68

v kůře. „A teď za mnou!“ Poletoval před Ivankou ze stromu na strom a Ivanka šla za ním. Vůbec by nenašla bez něho cestu, ale nakonec se před nimi rozestoupily stromy a na pěšině před parkem uviděla Povídálka. Seděl na zemi, kolem něho plno chocholoušů, a všichni se hrozně smáli, jak jim něco veselého vykládal.

Ivanka mezi ně vběhla jako malá bouřka. „Povídálku, Povídálku, ty jsi na mě docela zapomněl!“ A znovu se dala do usedavého pláče. „Mohla jsem se ztratit a nikdo by mě už nenašel. Povídálku, já už s tebou nechci jít do žádného obrázku. Raději řeknu mamince a ta mně to všechno poví!“ A plakala a plakala tolik, že si i Povídálek musel otřít oči.

„Víš co, Ivanko? Už tě opravdu nezavedu do žádného obrázku. Ať ti o nich poví všechno maminka. Já ti ale udělám ještě jedno kouzlo. Podívej se...“

POVÍDÁLKOVO POSLEDNÍ KOUZLO

„Čáry máry fukyráry. Co to tu máš, Ivanko? Tuhle za nádobíčkem?“

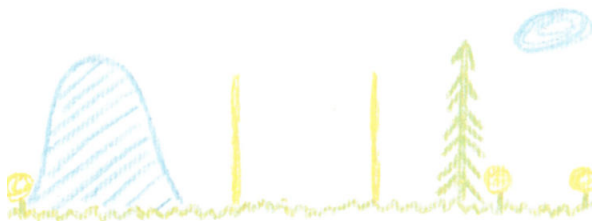
„Jéé, to jsou moje pastelky. Ale Povídálku, krabička už není plná. Já jsem některé ztratila.“

„Tak se podíváme a krabičku si přitáhneme.“ Povídálek už byl zase maličký mužíček, ne větší než dva dětské palce. Překročil nádobíčko, vzal do ruky papírovou krabičku a uť, uť, vytáhl ji ven. I podívejme se, Ivanka byla asi skutečně nepořádná. Povídálek se poškrábal za uchem a potichu si spočítal pastelky, které tu ještě zbyly.

„To nevádí, všechny pastelky nastoupí. Nejdříve zelená, žlutá a modrá, hola!“ Povídálek zamával rukama a pastelky ožily. Zelená, modrá a žlutá se před ním postavily do pozoru.

„A do práce, dřevěné panenky! Namalujte něco hezkého Ivance do sešitu. Zelená začíná. Jsi první. Ráz, dva, tři!“

Zelená vyskočila, zatancovala na papíře a už tu byla tráva a na ní rostl strom.

„Modrá nastoupí, teď!“ Modrá už čekala, vyrazila jako vítr, skočila na hlavičku a na trávě vyrostl v mžiku modrý kopec a na obloze se nafoukl kulatý mráček.

„A slečno žlutá, co je s vámi? Hýbejte se!“ Chudák žlutá byla hodně okousaná. Povídálek ji musel podpírat, tak se jí těžko šlo. Ale přece se přibelhala. Namalovala jen dvě hůlky a tři kolečka. „To poslední, to jsou pampelišky,“ zašeptala a padla bez vlády Povídálkovi do náruče. Zelená a modrá ji opatrně odvedly do krabičky. Musely však dávat pozor, aby je červená neporazila.

Červená se už nemohla dočkat. Vyskočila jako srnec, před pastelkami udělala kotrmelec a utíkala namalovat veverku. Na stromek! Veverku s ušima a s ocáskem. Potom frk, frk, udělala střechu a komíny a ještě neměla dost. Na kopec nakreslila lvanku.

„Ale, kam se ta holčička dívá? Měla bys jí aspoň přikreslit vlasy,“ zavrzala jí do ucha černá. „Víš co? Já to udělám za tebe. Tuhle jsou. Holčička se dívá někam do kraje. Asi hledá Chloupka. Někam se ten všudybyl zatoulal. A u komínu,

71

jemine, chybí kouř! Všechno musím dělat sama!“ Tak domalovala kouř. Ale Chloupka nenamalovala. Kdepak je?

„Pusťte mne. Já o něm vím!“ prodrala se dopředu hnědá. „Vždyť jste to ani nedomalovaly. Jak může někdo zapomenout na okna? Copak je to nějaká práce?“ Tak nakreslila aspoň okna a dveře. Nu, a když se dala do práce, tak se ještě opřela do papíru, udělala několik čárek dolů, dvě dlouhé, rovné, dvě čárky přes ně a u domečku byl plot. A víte, kde je Chloupek? Tuhle. A štěká na Ivanku: „Ivanko, obrať se, tu jsem!“ A nakreslila Chloupka.

Nu a byl obrázek celý. Všechno bylo na něm vidět. Dopadl tak, jak jej dovedly nakreslit dětské pastelky.

A když tužky skončily, Povídálek znovu zamával rukama, pastelky se uklidily do krabičky a v Ivančině sešitu zbyl jen barevný obrázek.

72